

Beleidsregels schuldhelpverlening gemeente Midden-Drenthe

Artikel 1 Begripsbepalingen

In deze beleidsregels wordt verstaan onder:

- a. *Beleidsnota*: beleidsnota "Nota integrale schuldhelpverlening 2013 -2017 gemeente Midden-Drenthe";
- b. *college*: college van burgemeester en wethouders van de gemeente Midden-Drenthe;
- c. *crisissituatie*: onder crisissituatie wordt verstaan gedwongen woningontuiming, beëindiging van de levering van gas, elektriciteit, stadsverwarming of water of opzegging, dan wel ontbinding van de zorgverzekering;
- d. *De wet*: de Wet gemeentelijke schuldhelpverlening;
- e. *inwoner*: ingezetene die op grond van de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens bij de gemeente Midden-Drenthe is ingeschreven én die rechtmatig in Nederland verblijf houdt in de zin van artikel 8, onder a tot en met e en l, van de Vreemdelingenwet 2000;
- f. *schuldhelpverlening*: het ondersteunen bij het vinden van een adequate oplossing gericht op de aflossing van schulden indien redelijkerwijs is te voorzien dat een natuurlijke persoon niet zal kunnen voortgaan met het betalen van zijn schulden of indien hij in de toestand verkeert dat hij heeft opgehouden te betalen, alsmede de nazorg;
- g. *verzoeker*: persoon die zich tot het college heeft gewend voor schuldhelpverlening.

Artikel 2 Doelgroep gemeentelijke schuldhelpverlening

1. Inwoners van 18 jaar en ouder kunnen zich tot het college wenden voor schuldhelpverlening.
2. Inwoners onder de 18 jaar kunnen zich tot het college wenden voor informatie en advies op het gebied van schuldenproblematiek.
3. Inwoners die ondernemer zijn en te maken hebben met bedrijfsschulden, kunnen zich tot het college wenden voor informatie en advies op het gebied van schuldenproblematiek.

Artikel 3 Wacht- en doorlooptijd

1. Indien een inwoner zich tot het college wendt voor schuldhelpverlening, vindt binnen vier weken het eerste gesprek plaats waarin de hulpvraag wordt vastgesteld.
2. Indien een inwoner met minderjarige kinderen zich tot het college wendt voor schuldhelpverlening, vindt binnen twee weken het eerste gesprek plaats waarin de hulpvraag wordt vastgesteld.
3. Indien er sprake is van een crisissituatie vindt binnen drie werkdagen het eerste gesprek plaats waarin de hulpvraag wordt vastgesteld.
4. Het college geeft de verzoeker inzicht in het aantal weken tussen het eerste gesprek waarin de hulpvraag wordt vastgesteld en het bereiken van het resultaat.

Artikel 4 Aanvraagprocedure

1. Het college neemt op het verzoek om schuldhelpverlening een besluit tot het doen van een aanbod of het weigeren ervan.
2. Indien het college over onvoldoende gegevens beschikt om een besluit te nemen over toelating of weigering van schuldhelpverlening, biedt het college de verzoeker een redelijke hersteltermijn, volgens artikel 4:5 Algemene wet bestuursrecht, om alsnog de gevraagde informatie te verstrekken of medewerking te verlenen.

3. Indien betrokkene niet binnen de hersteltermijn reageert met het aanleveren van de gevraagde informatie of medewerking, stelt het college de aanvraag buiten behandeling.
4. Tegen een door het college genomen besluit zijn bezwaar en beroep mogelijk.

Artikel 5 Aanbod schuldhulpverlening

1. Het college bepaalt op basis van een integrale intake of een verzoeker al dan niet in aanmerking komt voor materiële en/of immateriële vormen van schuldhulpverlening.
2. Alleen met schriftelijke toestemming van het college kan een inwoner in aanmerking komen voor door het college gefinancierde vormen van schuldhulpverlening.
3. De vorm waarin schuldhulpverlening wordt aangeboden, varieert per persoon en is afhankelijk van een aantal factoren die per situatie kunnen verschillen. De factoren die een rol kunnen spelen zijn:
 - a. De zwaarte en/of omvang van de schulden
 - b. De mate waarin de schulden regelbaar zijn
 - c. Psycho-sociale of psychiatrische problematiek
 - d. Houding, gedrag, motivatie en de mate van zelfredzaamheid van de verzoeker
4. Het aanbod kan o.a. bestaan uit advies en informatie, crisisinterventie, hulp bij het stabiliseren van de financiële situatie, hulp bij het aanvragen van bijzondere bijstand of andere gemeentelijke regelingen, budgetbegeleiding, doorverwijzing naar (gespecialiseerde) vormen van ondersteuning, een cursus budgetteren, budgetbeheer, een betalingsregeling, een minnelijke schuldhulpverlening, WSNP-verklaring, beschermingsbewind, nazorg of een ander aanbod op maat dat voor de verzoeker passend en toereikend wordt geacht.
5. Bij het bepalen van het aanbod van door de gemeente gefinancierde vormen van schuldhulpverlening, toetst het college het verzoek aan factoren en uitgangspunten zoals beschreven in de wet en in de “Nota integrale schuldhulpverlening 2013-2017 gemeente Midden-Drenthe”, zoals:
 - a. Behoort iemand tot de doelgroep die conform de wet in aanmerking komt voor schuldhulpverlening?
 - b. De urgentie van het verzoek; is er sprake van een bedreigende situatie?
 - c. Het type huishouden; is er sprake van een gezin met kinderen?
 - d. Is de hoogte van het inkomen meer of minder dan 120% van de van toepassing zijn de bijstandsnorm?
 - e. Bedraagt het vermogen meer of minder dan de in de WWB genoemde vermogensgrenzen?
 - f. Wat kan de verzoeker zelf of eventueel met behulp van diens omgeving bijdragen aan het komen tot een oplossing voor de schuldproblematiek?
 - g. Maatwerk; welk aanbod is gegeven deze verzoeker en diens situatie het meest licht, doch wel adequaat?
 - h. Snelheid: wat is op korte termijn nodig om de financiële situatie te stabiliseren?
 - i. Historie: welk hulpaanbod heeft een verzoeker (gehad) met betrekking tot het verzoek om schuldhulpverlening?
6. Het college toetst of inwoners recht hebben op bijzondere bijstand voor (een deel van) de kosten van beschermingsbewind. Bijkomende kosten die niet zijn opgelegd door de kantonrechter, komen niet voor vergoeding in aanmerking.
7. Voor inwoners die voor 1 januari 2014 onder beschermingsbewind vallen bij de GKB-Assen, geldt dat de extra vergoeding die de GKB vraagt bovenop de maximale door de kantonrechter vastgestelde tarieven en bijzondere vergoedingen; na 2017 niet meer door het college gefinancierd wordt.
8. Indien iemand niet behoort tot de doelgroep die conform de wet recht heeft op schuldhulp, bekijkt het college welke mogelijkheden er zijn om die persoon door te

verwijzen naar daarvoor geëigende instanties, en op welke manier ondersteuning geboden kan worden om de financiële situatie te stabiliseren.

9. Indien een inwoner geen recht (meer) heeft op door het college gefinancierde vormen van schuldhulpverlening, dan staat het die persoon vrij om zelf op eigen kosten schuldhulpverlening voort te zetten.

Artikel 6 Budgetbeheer

1. Budgetbeheer wordt alleen door de gemeente gefinancierd indien voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:
 - a. het inkomen van het huishouden bedraagt minder dan 120% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm en
 - b. het vermogen bedraagt minder dan de voor dat huishouden van toepassing zijnde vermogensgrens in de bijstandswetgeving en
 - c. betrokkene werkt mee aan een inkomenscheck en inkomensreparatie en
 - d. betrokkene stemt in met en werkt mee aan het onder beheer brengen van alle inkomensbestanddelen en
 - e. het college acht budgetbeheer noodzakelijk en verleent hiervoor schriftelijke toestemming.
2. Budgetbeheer op kosten van de gemeente duurt 12 maanden en kan met schriftelijke toestemming van het college verlengd worden tot maximaal 36 maanden.
3. In de elfde maand toetst het college tijdens een gesprek met betrokkene of budgetbeheer na 12 maanden gestopt kan worden of dat verlenging noodzakelijk geacht wordt.
4. Bij uitzondering kan het college besluiten dat budgetbeheer langer kan duren dan de in het tweede lid genoemde termijnen.
5. Budgetbeheer op kosten van de gemeente eindigt als het college voortzetting niet noodzakelijk acht; een schuldenaar door eigen toedoen het schuldhulpverleningstraject voortijdig stopt of als de schuldhulpverlening beëindigd wordt op grond van een van de beëindigingsgronden die zijn opgenomen in artikel 10 van deze beleidsregels.
6. Indien sprake is van beschermingsbewind, dan is de inzet van budgetbeheer voor hetzelfde huishouden niet mogelijk.

Artikel 7 Inlichtingenplicht

De verzoeker doet aan het college of de door het college ingeschakelde schuldhulpverleningsorganisatie op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling van alle feiten en omstandigheden waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat zij van invloed kunnen zijn op de op hem van toepassing zijnde (recht op) schuldhulpverlening.

Artikel 8 Medewerkingsplicht

1. Het college stelt bij de uitvoering van de wet de identiteit van de verzoeker vast aan de hand van een document als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder 1° tot en met 3°, van de Wet op de identificatieplicht.
2. Een ieder is verplicht aan het college of een door het college ingeschakelde schuldhulpverleningsorganisatie desgevraagd een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht terstond ter inzage te verstrekken, voor zover dit redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van het schuldhulpverleningsaanbod.
3. De verzoeker is verplicht aan het college of de door het college ingeschakelde schuldhulpverleningsorganisatie, desgevraagd de medewerking te verlenen die

redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van de intake en van het schuldhulpverleningstraject.

4. De medewerking bestaat o.a. uit:
 - a. Het op tijd nakomen van gemaakte afspraken;
 - b. Het meewerken aan een inkomenscheck. Dit is in ieder geval verplicht voor een door de gemeente gefinancierde schuldhulpregeling of budgetbeheer;
 - c. Het meewerken aan het repareren van het inkomen en het verhogen van de aflossingscapaciteit;
 - d. Het zich tot het uiterste inspannen om werk te behouden dan wel fulltime werk te verkrijgen;
 - e. Het treffen van maatregelen om de aflossingscapaciteit te verhogen, waaronder het vragen van kostgeld aan inwonende meerderjarige kinderen; het opzeggen van deelname aan loterijen, niet noodzakelijke abonnementen of verzekeringen; het verkopen van niet noodzakelijke bezittingen en het doen van een beroep op inkomensverhogende regelingen, waaronder alimentatie;
 - f. Het volledig of zoveel mogelijk aflossen van de schulden door hiervoor alle beschikbare afloscapaciteit in te zetten gedurende de afgesproken schuldregelingstermijn;
 - g. Het stipt nakomen van de overeengekomen aflossingsverplichtingen;
 - h. Geen nieuwe financiële verplichtingen aangaan;
 - i. Het nakomen van de gemaakte afspraken in het kader van de schuldhulpverleningsovereenkomst(en);
 - j. Het geven van toestemming om de voor schuldhulpverlening van belang zijnde informatie in te winnen bij, dan wel te verstrekken aan derden;
 - k. Het nalaten van dat wat de voortgang van de schuldhulpverlening belemmert.

Artikel 9 Weigering schuldhulpverlening

1. Het college kan schuldhulpverlening in ieder geval weigeren in geval een persoon al eerder gebruik heeft gemaakt van schuldhulpverlening.
2. Het college maakt geen gebruik van de wettelijke bevoegdheid als genoemd in het eerste lid, totdat het college beschikt over voldoende onderbouwde informatie over recidive-gegevens in onze gemeente en op grond daarvan per besluit nadere beleidsregels vaststelt over de toegang tot schuldhulpverlening bij recidive.
3. Het college kan schuldhulpverlening in ieder geval weigeren in geval een persoon fraude heeft gepleegd die financiële benadeling van een bestuursorgaan tot gevolg heeft en die persoon in verband daarmee onherroepelijk strafrechtelijk is veroordeeld of een onherroepelijke bestuurlijke sanctie, die beoogt leed toe te voegen, is opgelegd.
4. Een vreemdeling die geen ingezetene is die rechtmatig in Nederland verblijf houdt in de zin van art. 8, onder a tot en met e en l, van de Vreemdelingenwet 2000 komt niet in aanmerking voor schuldhulpverlening.
5. Het college kan schuldhulpverlening weigeren indien iemand niet voldoet aan de inlichtingenplicht als bedoeld in artikel 7 van deze beleidsregels.
6. Het college kan schuldhulpverlening weigeren indien iemand niet meewerkt als bedoeld in artikel 8 van deze beleidsregels.
7. Het college kan schuldhulpverlening weigeren indien tijdens de integrale intake blijkt dat iemand door achterliggende problematiek niet in staat kan worden geacht om zich te houden aan de voorwaarden van een schuldhulpverleningstraject.
8. Het college kan schuldhulpverlening weigeren als er sprake is van "onregelbare" schulden, of betwiste vorderingen.

Artikel 10 Beëindigingsgronden schuldhulpverlening

1. Het college kan schuldhulpverlening beëindigen indien iemand niet voldoet aan de inlichtingenplicht als bedoeld in artikel 7 van deze beleidsregels.
2. Het college kan schuldhulpverlening beëindigen indien iemand niet meewerkt als bedoeld in artikel 8 van deze beleidsregels.
3. Alvorens het college een besluit neemt over beëindiging van schuldhulpverlening op grond van het gestelde in lid 1 of 2, biedt het college de verzoeker een redelijke hersteltermijn om alsnog de gevraagde informatie te verstrekken of medewerking te verlenen.
4. Onverminderd de overige bepalingen in deze beleidsregels, kan het college besluiten tot beëindiging van schuldhulpverlening indien:
 - a. Het schuldhulpverleningstraject succesvol is afgerond;
 - b. Op grond van – zo later is gebleken – onjuiste gegevens schuldhulpverlening aan betrokkene is toegekend, terwijl indien dit ten tijde van de besluitvorming bekend was geweest bij het college, een andere beslissing zou zijn genomen;
 - c. Betrokkene niet of in onvoldoende mate binnen de hersteltermijn de gevraagde medewerking of informatie heeft verleend.
 - d. Betrokkene zich ten opzichte van medewerkers belast met werkzaamheden die voortkomen uit het schuldhulpverleningstraject, ernstig misdraagt;
 - e. De schuldenaar in staat is om zijn schulden zelf te regelen, dan wel in staat is de schulden zelfstandig te beheren;
 - f. De geboden schuldhulpverlening, gelet op de persoonlijke omstandigheden van de schuldenaar, niet (langer) passend is;
 - g. Betrokkene niet langer behoort tot de in artikel 2 beschreven doelgroep van gemeentelijke schuldhulpverlening.
 - h. Indien de schuldhulpverlening door het college niet langer noodzakelijk geacht wordt.

Artikel 11 Bescherming persoonsgegevens

1. Het college verzamelt, verwerkt en bewaart de door verzoeker verstrekte gegevens volgens de Wet bescherming persoonsgegevens.
2. Het college maakt bij het vergaren van gegevens gebruik van alle bij de gemeente beschikbare gegevensbestanden die te raadplegen zijn in het kader van de wet, mede om dubbele gegevensvraag zoveel mogelijk te voorkomen.
3. Slechts met toestemming van verzoeker verstrekt het college gegevens aan een derde.
4. Het verstrekken van gegevens aan derden heeft tot doel om dubbele gegevensvraag zoveel mogelijk te voorkomen; het vervolgtraject voor betrokkene te bespoedigen, of om onnodige bureaucratie tussen instanties onderling zoveel mogelijk te voorkomen.

Artikel 12 Klachtenreglement

Klachten met betrekking tot het college of haar medewerkers worden afgehandeld volgens het klachtenreglement van de gemeente.

Artikel 13 Hardheidsclausule

1. Het college kan in zeer bijzondere gevallen gemotiveerd afwijken van de bepalingen in deze beleidsregels, indien onverkorte toepassing daarvan aanleiding geeft of zou leiden tot disproportionele onredelijkheid of onbillijkheid.
2. In gevallen waarin deze regeling niet voorziet, beslist het college.

Artikel 14 Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2014 en wordt aangehaald als “beleidsregels schuldhelpverlening gemeente Midden-Drenthe”.

Algemene toelichting bij de beleidsregels

Op 31 oktober 2013 heeft de gemeenteraad het schuldhulpbeleid vastgesteld dat is beschreven in de "Nota integrale schuldhulpverlening 2013-2017 gemeente Midden-Drenthe". Deze beleidsregels zijn een nadere uitwerking van deze beleidsnota en vormen daarmee het kader waarbinnen de schuldhulpverlening in onze gemeente wordt uitgevoerd.

Met de invoering van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening is de regie over schuldhulpverlening aan natuurlijke personen neergelegd bij de gemeente. Met het vaststellen van de nota heeft de gemeenteraad ervoor gekozen om de integrale intake voor schuldhulpverlening te laten uitvoeren door een budgetconsulent in dienst van de gemeente.

Voorheen kwamen alleen mensen met problematische schulden in aanmerking voor een schuldhulpverlening. Met de invoering van een budgetconsulent kunnen ook mensen met beginnende schulden geholpen worden. Hoe eerder iemand om hulp vraagt, hoe meer voorkomen kan worden dat de schulden iemand boven het hoofd groeien.

Uitgangspunt van de nota is een brede toegang tot de budgetconsulent. Iedereen met schulden kan bij de budgetconsulent aankloppen voor ondersteuning en advies. Dit betekent dat niemand op voorhand wordt uitgesloten voor de eerste integrale intake.

Ook iemand die krachtens de wet geen recht heeft op schuldhulpverlening, bijvoorbeeld omdat deze persoon niet (langer) rechtmatig in Nederland verblijft, kan terecht bij de budgetconsulent. De budgetconsulent zal dan samen met deze persoon nagaan wat nodig is om de financiële situatie te stabiliseren en daarbij hulp bieden. Deze hulp kan ook bestaan uit het doorverwijzen naar de sociaal raadvrouw of instanties die deze persoon bij specifieke hulpvragen kunnen begeleiden zoals Vluchtelingenwerk.

Een ander belangrijk uitgangspunt van de nota is dat er maatwerk wordt geleverd: niet iedereen heeft hetzelfde probleem en niet iedereen heeft dezelfde soort ondersteuning nodig. In deze beleidsregels wordt het aanbod van integrale schuldhulpverlening aangeduid, maar niet uitputtend beschreven.

De ervaring heeft geleerd dat niet iedereen een schuldhulptraject waarbij 3 jaar lang moet worden afgelost op de schulden volhoudt. Materiële schuldhulpverlening is dus niet voor iedereen die schulden heeft direct aan de orde. Ook wanneer het college besluit dat materiële schuldhulpverlening niet geboden wordt, wordt gekeken welke ondersteuning het college die persoon wel kan bieden. Het doel is immers om mensen te ondersteunen bij het (zo volledig mogelijk) aflossen van hun schulden.

In deze beleidsregels zijn artikelen opgenomen op grond waarvan materiële schuldhulpverlening geweigerd, dan wel beëindigd kan worden. Het gaat hier om een zogeheten kan-bepaling. Tijdens een schuldhulptraject kunnen mensen in een situatie komen dat zij willen afhaken of dat zij niet voldoen aan de eisen die aan hen gesteld worden met betrekking tot de informatie- en de medewerkingsplicht. Om te voorkomen dat mensen zonder meer uit de schuldhulp gezet kunnen worden, is in de beleidsregels tevens de voorwaarde opgenomen dat in die situatie aan iemand een hersteltermijn moet worden geboden om alsnog te voldoen aan het verstrekken van de gevraagde informatie of het verlenen van de gevraagde medewerking.

Bij het weigeren of beëindigen van materiële schuldhulpverlening zal altijd een zorgvuldige afweging moeten worden gemaakt. Het horen van een klant kan hierbij noodzakelijk zijn. In ieder geval zal moeten worden bekeken of er sprake is van verwijtbaarheid die betrokkene

kan worden aangerekend of dat er omstandigheden zijn op grond waarvan het college besluit dat die klant de schuldhulpverlening toch mag starten, dan wel continueren.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 Begripsbepalingen

In dit artikel zijn de begrippen uit de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening (Wgs) overgenomen met dien verstande dat waar in de wet gesproken wordt over een “bedreigende situatie” in de beleidsnota “integrale schuldhulpverlening 2013-2017 gemeente Midden-Drenthe” en in deze beleidsregels gesproken wordt over de hier gebruikelijke term: crisissituatie.

Bij de definitie van het begrip inwoner is ervoor gekozen om artikel 1 Wgs en artikel 3, lid 5 Wgs te combineren, omdat iemand aan beide voorwaarden moet voldoen om te behoren tot de doelgroep van de wet. “*inwoner*: ingezetene die op grond van de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens bij de gemeente Midden-Drenthe is ingeschreven (art.1) én die rechtmatig in Nederland verblijf houdt in de zin van artikel 8, onder a tot en met e en I, van de Vreemdelingenwet 2000; (art. 3, lid 5)”.

Artikel 2 Doelgroep gemeentelijke schuldhulpverlening

Conform de nota wordt gekozen voor een brede toegang tot de budgetconsulent. Dat het bij het verlenen van schuldhulp moet gaan om een volwassene volgt uit artikel 1 van de wet omdat het gaat om hulp aan iemand die financiële verplichtingen is aangegaan en niet in staat is die na te komen.

Uit artikel 1 van de wet volgt dat schuldhulpverlening alleen wordt aangeboden aan natuurlijke personen i.t.t. rechtspersonen. Ondernemers met bedrijfsschulden kunnen o.a. door verwezen worden naar organisaties die zijn ingesteld op het verlenen van schuldhulp aan ondernemers. Ook worden de mogelijkheden binnen de BBZ gezien.

Artikel 3 Wacht- en doorlooptijd

Lid 1, 3 en 4 volgen uit de wet. Het tweede lid volgt uit de “Nota integrale schuldhulpverlening 2013 -2017 gemeente Midden-Drenthe” waarin gesteld wordt dat huishoudens met kinderen binnen twee weken een eerste (intake)gesprek krijgen.

Artikel 4 Aanvraagprocedure

De Algemene wet bestuursrecht is van toepassing op de gemeentelijke schuldhulpverlening. Dit betekent dat het college een besluit neemt op een verzoek tot schuldhulpverlening en dat tegen dit besluit bezwaar en beroep mogelijk zijn.

In het tweede lid wordt aangegeven dat er altijd een hersteltermijn wordt geboden als het college over onvoldoende informatie beschikt om een besluit te nemen over het doen van een aanbod of het weigeren ervan. Als iemand niet binnen de hersteltermijn de gevraagde informatie aanlevert, wordt de aanvraag buiten behandeling gesteld.

Artikel 5 Aanbod schuldhulpverlening

In dit artikel wordt aangegeven dat het college zelf de regie houdt wie wel en niet in aanmerking komen voor een door het college gefinancierde vorm van schuldhulpverlening, zoals een schuldhulptraject of budgetbeheer. Slechts met schriftelijke toestemming van het college, betaalt het college. Tijdens een integrale intake wordt samen met de verzoeker bekeken wat gedaan kan worden om de financiële situatie te stabiliseren en welke hulp nodig is. Hierbij moet rekening worden gehouden met tal van factoren zoals genoemd in het derde lid en uitgangspunten als genoemd in de nota die worden verwoord in het vijfde lid. In het vierde lid wordt een opsomming gegeven van de vormen waaruit het aanbod van het college kan bestaan. Dit is geen limitatieve opsomming omdat dat geen recht doet aan het uitgangspunt van maatwerk.

In het zesde lid wordt aangegeven dat het college toetst of de kosten van beschermingsbewind voor vergoeding vanuit de bijzondere bijstand in aanmerking komen. Hiervoor worden de regels gehanteerd die zijn opgenomen in het bijzondere bijstandsbeleid.

In het zesde lid wordt expliciet aangegeven dat kosten die niet zijn opgelegd door de rechter niet voor vergoeding in aanmerking komen. Indien een inwoner kiest voor beschermingsbewind bij een aanbieder die extra kosten vraagt bovenop de maximale tarieven voor beschermingsbewind en de extra door de rechter toegekende uren of vergoedingen, dan komen die extra kosten voor rekening van degene die onder bewind komt te staan.

Het zevende lid regelt een overgangssituatie van vier kalenderjaren (2014 t/m 2017) voor klanten in beschermingsbewind bij de GKB Assen. Omdat beschermingsbewind in principe levenslang duurt, is een overgangssituatie nodig om ervoor te zorgen dat het college na 2017 voor alle klanten onder beschermingsbewind een zelfde regime hanteert.

Binnen deze overgangstermijn ontvangen alle klanten in beschermingsbewind bij de GKB Assen schriftelijk bericht dat zij voor de keuze worden gesteld om na 2017 de extra kosten die de GKB Assen in rekening brengt zelf te betalen, dan wel van bewindvoerder te wisselen. Ze moeten uiterlijk eind 2017 aangeven welke keuze ze hierin hebben gemaakt.

In het achtste lid wordt aangegeven dat het college ook mensen die niet tot de doelgroep behoren van de wet, helpt met informatie en advies. Hieronder kan ook worden verstaan hulp bij het stabiliseren van de financiële situatie en het doorverwijzen naar voor die persoon relevante organisaties. Op deze manier wil het college voorkomen dat er mensen tussen wal en schip vallen.

Artikel 6 Budgetbeheer

In het eerste lid wordt conform de beleidsnota aangegeven aan welke voorwaarden allemaal moet worden voldaan wil budgetbeheer door de gemeente gefinancierd worden. Voldoet iemand niet aan één of meer van de vijf hier genoemde voorwaarden, dan wordt budgetbeheer niet gefinancierd door de gemeente.

In het tweede lid wordt aangegeven dat budgetbeheer in principe 12 maanden duurt en dat het college deze periode kan verlengen tot maximaal 36 maanden. In het derde lid staat dat het college tijdens een gesprek met betrokkene toetst of iemand voor verlening na een jaar in aanmerking komt. Er is bewust niet voor gekozen om aan te geven met welke termijn de eerste periode verlengd wordt. Het college dient maatwerk te leveren en heeft daarom de vrijheid om desgewenst met een half jaar te verlengen, dan wel verlengingen af te geven tot uiteindelijk de maximale termijn van 36 maanden bereikt is.

In het vierde lid is opgenomen dat budgetbeheer na 36 maanden verlengd kan worden. Dit kan nodig zijn als iemand niet zelf de volledige financiële verantwoordelijkheid aan kan. Als budgetbeheer volstaat, dan kan daarmee de dure vorm van beschermingsbewind worden voorkomen.

Om te voorkomen dat budgetbeheer doorloopt terwijl mensen niet hun uiterste best doen om uit de schulden te komen of als er geen noodzaak meer is, wordt in het vijfde lid een opsomming gegeven van situaties dat budgetbeheer op kosten van de gemeente eindigt. Dit neemt niet weg dat mensen op eigen kosten in budgetbeheer kunnen blijven (artikel 5, lid 9).

In het zesde lid wordt expliciet gesteld dat er voor het zelfde huishouden geen samenloop kan zijn van beschermingsbewind en budgetbeheer.

Artikel 7 Inlichtingenplicht

Dit artikel komt overeen met artikel 6 van de wet. Toegevoegd is de zinsnede: “of de door het college ingeschakelde schuldhulpverleningsorganisatie” omdat de inlichtingenplicht niet ophoudt bij de intake, maar gedurende het gehele schuldhulpverleningstraject nagekomen dient te worden.

Artikel 8 Medewerkingsplicht

Lid 1, 2 en 3 van dit artikel komen overeen met artikel 7, lid 1 tot en met 3 van de wet.

Toegevoegd is de zinsnede: “of de door het college ingeschakelde schuldhulpverleningsorganisatie” omdat de medewerkingsplicht niet ophoudt bij de intake, maar gedurende het gehele schuldhulpverleningstraject nagekomen dient te worden.

In het vierde lid wordt een opsomming gegeven van voorbeelden van medewerking die van iemand die schuldhulp wil hebben, dan wel ontvangt, gevraagd worden. Dit is geen limitatieve opsomming. Een inwoner moet goed op de hoogte gesteld worden van wat van hem of haar wordt verwacht en wat de eventuele gevolgen zijn als hij of zij niet of onvoldoende meewerkt aan één of meer vormen van medewerking.

Onder e worden voorbeelden genoemd van mogelijkheden om de aflossingscapaciteit te verhogen, door de inkomsten te verhogen of de lasten te verlagen. Ook dit is geen limitatieve opsomming. Met name bij het item “het verkopen van niet noodzakelijke bezittingen” dient respectvol met betrokkene te worden gecommuniceerd over mogelijkheden tot verkoop van bezittingen en dient een afweging te worden gemaakt tussen de belangen van betrokkene en van de schuldeisers.

Verkoop van de auto of ander voertuig is vaak noodzakelijk om extra aflossingscapaciteit te genereren en om de lasten structureel te reduceren. Er zal echter afgewogen moeten worden of het voertuig voor die persoon in verband met werk of medische redenen noodzakelijk is.

Artikel 9 Weigering schuldhulpverlening

Lid 1, 3 en 4 van dit artikel komen overeen met resp. artikel 3, lid 2; artikel 3, lid 3 en artikel 3, lid 5 van de wet.

Op basis van het vastgestelde beleid is lid 2 toegevoegd. Omdat er geen gegevens bekend zijn over recidive in onze gemeente, heeft de gemeenteraad ingestemd met het voorstel om hierover nu nog geen besluit te nemen. Zou deze kan-bepaling uit de wet nu wel nader ingevuld worden in deze beleidsregels, dan zou een situatie ontstaan dat de gemeente zou

moeten aantonen dat schuldhulpverlening geweigerd wordt op grond van recidive. Dat is nu niet mogelijk. In het tweede lid wordt derhalve bepaald dat het college een nieuw besluit neemt over weigering van schuldhulp bij recidive als het college beschikt over voldoende onderbouwde recidive-gegevens. Zodra de integrale intakes uitgevoerd worden door een budgetconsulent, wordt een eigen registratie van relevante gegevens bijgehouden.

Lid 4 tot en met 8 volgen uit de vastgestelde beleidsnota. Als iemand niet in staat wordt geacht een meerjarig schuldhulpverleningstraject vol te houden of als de schulden niet regelbaar zijn waardoor ze niet meegenomen kunnen worden in een schuldregeling, kan materiële schuldhulp geweigerd worden omdat dit –naar het professionele oordeel van de budgetconsulent - op dat moment geen kans van slagen heeft.

Het weigeren van een materieel schuldhulpverleningstraject betekent niet dat iemand helemaal geen hulpaanbod ontvangt van het college. De integrale intake moet resulteren in een plan van aanpak voor de betrokken inwoner, waarbij het nadrukkelijk de bedoeling is om te kijken welke maatregelen genomen kunnen worden om de financiële situatie te stabiliseren en om betrokkene hulp te bieden bij het wegnemen van de oorzaken van de financiële problematiek. Voor deze hulp kan doorverwezen worden naar een instantie als de sociaal raadvrouw, verslavingszorg, AMW, Vluchtelingenwerk enz.

Artikel 10 Beëindigingsgronden schuldhulpverlening

In lid 1, 2 en 4 van dit artikel wordt aangegeven wanneer schuldhulpverlening beëindigd kan worden. Dit ter beoordeling van het college.

In het derde lid wordt gesteld dat het college iemand een redelijke hersteltermijn biedt wanneer er sprake is van het niet of onvoldoende nakomen van de inlichtingen- of medewerkingsplicht. Iemand wordt daardoor de mogelijkheid geboden om het verzuim te herstellen. Dit is geen kan-bepaling; het college biedt met het hersteltermijn iemand de keuze om wel of niet mee te werken aan continuering van de schuldhulpverlening.

Werkt betrokkene hier niet aan mee, dan wordt de schuldhulpverlening beëindigd, tenzij er gegronde redenen zijn om daarvan af te wijken. Om deze individuele afweging te kunnen maken, is het vierde lid gesteld in de vorm van een kan-bepaling.

Artikel 11 Bescherming persoonsgegevens

In het eerste lid wordt aangegeven dat het college gegevens verzamelt, verwerkt en bewaart volgens de Wet bescherming persoonsgegevens.

In het tweede lid wordt aangegeven dat het verzamelen van gegevens ook geschiedt door het vergaren van reeds toegankelijke informatie in de gegevensbestanden waar het college toegang toe heeft. Hierbij kan gedacht worden aan NAW gegevens, informatie over inkomsten, kwijtschelding enz.

In het derde lid wordt gesteld dat de verzoeker altijd toestemming moet geven bij het verstrekken van gegevens van of over de verzoeker aan derden.

In het vierde lid wordt aangegeven wanneer het verstrekken van gegevens aan derden aan de orde is. Namelijk om te voorkomen dat iemand zijn verhaal twee keer moet doen, om gegevens snel door te kunnen geven zodat de (crisis)hulp snel op gang kan komen of om onnodige dubbele registratie van gegevens te voorkomen.

Bij het verstrekken van gegevens kan bijvoorbeeld worden gedacht aan het doorsturen van de gegevens die relevant zijn voor de start van een schuldhulpregeling aan de organisatie die deze schuldhulpregeling uitvoert. Een goede samenwerking tussen de ketenpartners is daarbij van groot belang, zodat de klant essentiële gegevens later niet of zo min mogelijk hoeft aan te vullen.

Artikel 12 Klachtenreglement

Het klachtenreglement voorziet erin dat de klacht conform een vastgestelde procedure wordt afgehandeld.

Artikel 13 Hardheidsclausule

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 14 Inwerkingtreding

Het college zal deze beleidsregels definitief vaststellen na raadpleging van de commissie Welzijn en Algemeen Bestuur met als doel overeenstemming te bereiken over de inhoud van deze regels. Deze regels treden in werking op 1 januari 2014 en zullen worden gepubliceerd op de website van de gemeente.